

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ÖBB Personenverkehr AG

Tožena stranka: Gotthard Starjakob

Izrek

1. Pravo Unije, podrobneje člena 2 in 6(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki, da bi odpravila diskriminacijo na podlagi starosti, upošteva delovno dobo, dopolnjeno pred 18. letom starosti, vendar hkrati vsebuje pravilo, ki se dejansko uporablja samo za uslužbence, ki so bili predmet te diskriminacije in ki obdobje za napredovanje v vsakem od prvih treh plačnih razredov, podaljša za eno leto in ki tako dokončno ohranja različno obravnavanje na podlagi starosti.
2. Pravo Unije, podrobneje člen 16 Direktive 2000/78, je treba razlagati tako, da ni treba, da nacionalna zakonodaja, katere namen je odpraviti diskriminacijo na podlagi starosti, uslužbencu, katerega delovna doba, dopolnjena pred 18. letom starosti, se pri njegovem napredovanju ni upoštevala, nujno omogoča, da pridobi finančno izravnavo, ki ustreza izplačilu razlike med plačilom, ki bi ga prejel, če take diskriminacije ne bi bilo, in tem, ki ga je dejansko prejel. Vendar v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, in dokler ne bo vzpostavljen sistem, s katerim bo odpravljena diskriminacija na podlagi starosti na način, skladen z določbami Direktive 2000/78, vzpostavitev enakega obravnavanje pomeni, da se morajo uslužbencem, ki so, četudi le deloma, pridobili delovne izkušnje pred 18. letom, priznati enake ugodnosti kot tistim uslužbencem, ki so po tej dopoljnjeni starosti pridobili enakovredne delovne izkušnje primerljivega trajanja, ne le glede upoštevanja delovne dobe, dopolnjene pred 18. letom starosti, ampak tudi glede napredovanja v plačni lestvici.
3. Pravo Unije, podrobneje člen 16 Direktive 2000/78, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da nacionalni zakonodajalec zaradi upoštevanja delovne dobe, dopolnjene pred 18. letom starosti, določi dolžnost sodelovanja, na podlagi katere mora uslužbenec svojemu delodajalcu predložiti dokazila v zvezi s temi obdobji. Vendar to, da uslužbenec zavrne sodelovanje za namene uporabe nacionalne ureditve, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki vsebuje diskriminacijo na podlagi starosti, v nasprotju z Direktivo 2000/78, in njegova tožba za pridobitev plačila, da bi se vzpostavilo enako obravnavanje v primerjavi z uslužbenci, ki so po tej dopoljnjeni starosti pridobili enakovredne delovne izkušnje primerljivega trajanja z njegovimi, ne pomenita zlorabe pravice.
4. Načelo učinkovitosti je treba razlagati tako, da v primeru, kot je ta iz postopku v glavni stvari, ne nasprotuje temu, da nacionalno določeni zastaralni rok za pravice, ki temeljijo na pravu Unije, začne teči pred dnem razglasitve sodbe Sodišča, s katero je bil pojasnjen pravni položaj v zvezi s tem.

(¹) UL C 325, 9.11.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. januarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Art & Allposters International BV/Stichting Pictoright

(Zadeva C-419/13) (¹)

(Predhodno odločanje – Intelektualna lastnina – Avtorska in sorodne pravice – Direktiva 2001/29/ES – Člen 4 – Pravica distribuiranja – Pravilo o izčrpanju – Pojem „predmet“ – Prenos podobe varovanega dela s papirnatega posterja na slikarsko platno – Zamenjava nosilca – Vpliv na izčrpanje)

(2015/C 107/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Art & Allposters International BV

Tožena stranka: Stichting Pictoright

Izrek

Člen 4(2) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da se pravilo o izčrpanju pravice distribuiranja ne uporabi v položaju, v katerem se je na reprodukciji varovanega dela, potem ko se je v Uniji tržila z dovoljenjem imetnika avtorske pravice, izvršila sprememba njenega nosilca, kot je prenos te reprodukcije s papirnatega posterja na platno, in je v svoji novi obliki ponovno dana na trg.

(¹) UL C 325, 9.11.2013.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. januarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Handelsgericht Wien – Avstrija) – Pez Hejduk/EnergieAgentur.NRW GmbH**

(Zadeva C-441/13) (¹)

**(Predhodno odločanje – Uredba (ES) št. 44/2001 – Člen 5, točka 3 – Posebna pristojnost v zadevah v zvezi
z delikti ali kvazidelikti – Avtorske pravice – Elektronska vsebina – Objava na spletu – Določitev kraja,
kjer je prišlo do škodnega dogodka – Merila)**

(2015/C 107/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Handelsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pez Hejduk

Tožena stranka: EnergieAgentur.NRW GmbH

Izrek

Člen 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da je v primeru zatrjevanje kršitve avtorskih pravic in z njimi povezanih pravic, ki jih zagotavlja država članica sodišča, ki mu je zadeva predložena, to sodišče na podlagi kraja nastanka zatrjevane škode pristojno za obravnavanje odškodninske tožbe zaradi kršitve teh pravic z objavo zavarovanih fotografij na spletnem mestu, ki je dostopno na njegovem območju. To sodišče je pristojno le za obravnavanje škode, nastale na ozemlju države članice, v kateri je.

(¹) UL C 313, 26.10.2013.